

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8358

Simbătă 7 martie 1970

6 PAGINI — 30 BANI

Grandioasa
manifestație
a oamenilor muncii
din Capitală

ADUNAREA FESTIVĂ CU PRILEJUL CELEI DE-A 25-A ANIVERSĂRI A INSTAURĂRII GUVERNULUI DEMOCRATIC DE LA 6 MARTIE 1945

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

Stimați tovarăși și prieteni, cetățeni ai Republicii Socialiste România,

Intregul nostru popor aniversază astăzi împlinirea unui pătrar de veac de la instaurarea primului guvern revoluționar-democratic al României — eveniment care a marcat o nouă etapă în procesul revoluționar din patria noastră. Guvernul instaurat la 6 Martie 1945 sub conducerea dr. Petru Groza reprezenta forțele sociale și politice cele mai înalte ale societății noastre din acea vreme; pentru prima dată în România, clasa muncitoare și țărănimea aveau rol hotărîtor în conducerea țării. (Aplauze prelungite)

Victoria istorică de 6 Martie a fost rezultatul luptelor revoluționare ale marelui popor, desfășurate sub conducerea Partidului Comunist Român, pentru lichidarea vechii puteri burghezo-moșierilor și făurirea unei noi ordini sociale. Astfel, constituirea guvernului Groza nu a reprezentat o simplă schimbare de guvern, ci o schimbare a însuși regimului politic din țara noastră: instaurarea puterii revoluționar-democratice a muncitorilor și țărănilor. (Aplauze puternice, prelungite) O dată cu formarea guvernului Groza, România a pășit pe calea unor profunde transformări revoluționar-democratice care au cuprins întreaga viață economică și socială a țării.

Pentru a înțelege mai bine sensul evenimentelor de acum 25 de ani este necesar să reamintim împrejurările interne și externe în care s-a desfășurat lupta pentru instaurarea puterii populare. După cum se știe, înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944 a dus la răsturnarea dictaturii militar-fasciste, la ieșirea României din războiul în care fusese aruncată de reacțiunea fascistă — alături de Germania hitleristă — împotriva Uniunii Sovietice. Insurecția armată din august 1944 a putut fi înfăptuită datorită unirii clasei muncitoare și a tuturor forțelor democratice și patriotice. În desfășurarea acestor evenimente istorice, Partidul Comunist Român și-a îndeplinit cu cinste misiunea de a organiza și conduce lupta întregului nostru popor pentru o viață mai bună, pentru socialism. (Aplauze puternice; se scandează „P.C.R. — P.C.R.”)

Insurecția din 1944 a avut caracterul unei revoluții democratice și antifasciste: ea nu a afectat însă baza economico-socială a regimului burghezo-moșieresc. După cum este cunoscut, în guvernul instaurat la 23 August, cit și în celelalte

doi guverne ce au urmat pînă la 6 Martie, burghezia și moșierimea dețineau poziții preponderente. Cu sprijinul activ al partidelor claselor exploatare — Partidul Național Liberal și Partidul Național Tărănesc — precum și al monarhiei, aceste guverne au făcut totuși pentru a împiedica lupta marelui popor, a forțelor democratice-revoluționare; ele urmăreau menținerea și consolidarea regimului burghezo-moșieresc și a dominației cercurilor imperialiste de peste hotare.

În toată această perioadă, reacțiunea s-a opus cu înverșunare oricăror reforme îndreptate spre satisfacerea revendicărilor marelui popor și spre democratizarea țării. Aparatul de stat se afla în cea mai mare parte în minile elementelor antonesciene; se reactivizau cele mai reacționare organizații, inclusiv agenția Germaniei fasciste din România — legionarii. Sub oblăduirea cercurilor politice reacționare din guvern care reprezentau clasele exploatare se desfășurau acțiuni de sabotare a economiei și a frontului. În această activitate reacțiunea se bucura și de sprijinul forțelor imperialiste străine care urmăreau să-și redobîndească pozițiile, să-și mențină dominația în viața economică și politică a țării noastre.

Într-un cuvînt, cercurile reacționare și monarhia considerau actul de la 23 August ca act final al luptei populare, urmînd ca, treptat — potrivit dorinței lor — lucrurile să reîntoarcă la starea anterioară și totul să rămîna așa cum fusese în trecut. Dimpotrivă, pentru forțele democratice, revoluționare, pentru masele largi populare, 23 August constituia doar începutul luptei pentru înfăptuirea unor adevărate schimbări sociale care să lichideze definitiv vechia stare de lucruri și să ducă la făurirea unei noi ordini sociale — orînduirea socialistă. (Aplauze puternice, prelungite)

O dovadă elocventă a schimbării rapide a raportului de forțe pe arena politică a țării o constituie faptul că, în numai cîteva luni, datorită luptei revoluționare a clasei muncitoare și a celorlalte forțe democratice, presiunii exercitate de masele populare, în România au fost înăbușate trei guverne cu majoritate reacționară; forțele revoluționare cucereau noi și noi poziții politice, exercitînd o înfrîngere tot mai puternică asupra întregii vieți sociale.

În lunile care au urmat după 23 August situația economică a țării era deosebit de grea. Datorită jafului hitlerist

și războiului, producția industrială era de numai 50 la sută față de cea realizată în 1938; transporturile erau dezorganizate. Situația în agricultură era și mai grea: din lipsă de semințe, unele și brațe de muncă, lucrările de toamnă și de primăvară nu se puteau executa. Nivelul scăzut al producției din industrie și agricultură afecta grav aprovizionarea populației cu produse agroalimentare, îmbrăcăminte și altele. La aceste greutăți trebuie adăugate sabotajul și specula. Mulți din cei prezenți la această adunare își reamintesc în ce situație complicată se găsea țara noastră la sfîrșitul anului 1944 și începutul anului 1945.

Consider necesar să menționez și cu acest prilej că înfăptuirea cu succes a insurecției armate a fost posibilă și datorită împrejurărilor internaționale favorabile. Am în vedere în primul rînd strălucitele victorii ale armatei sovietice — care a dus greul războiului — precum și ale celorlalte armate din coaliția antifascistă. Alăturîndu-se coaliției antihitleriste, România s-a angajat cu toate forțele sale în războiul antifascist. Imediat după 23 August armata română, alături de Armata Roșie, s-a angajat — cu un efectiv de peste o jumătate de milion de ostași — în grele lupte pentru eliberarea definitivă a patriei, pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, pentru înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste. Situația impunea să se acționeze cu toată fermitatea împotriva reacțiunii interne, astfel încît armata să participe cu toate forțele la războiul antifascist, să nu slăbească cu nimic efortul țării noastre la zdrobirea definitivă a fascismului, la obținerea victoriei finale. (Vii aplauze)

Un factor extern pozitiv îl constituia în această perioadă avîntul revoluționar declanșat într-o serie de țări din Europa, intensificarea luptei popoarelor, care, în perspectiva apropiată înfrîngeri a Germaniei hitleriste, militau pentru transformări democratice, progresiste, în țările lor, pentru instaurarea unor regimuri politice care să nu mai facă posibilă reapariția pericolului fascist, pentru promovarea unei politici de pace și colaborare liberă între state.

În aceste condiții complexe s-a desfășurat lupta revoluționară de masă care a dus la afirmarea tot mai puternică, pe arena vieții sociale și politice din România, a clasei muncitoare, a țărănilor și a altor categorii sociale. (Aplauze puternice)

Principalele obiective de luptă ale partidului și ale celorlalte forțe antifasciste, democratice și patriotice erau: mobilizarea tuturor forțelor populare în scopul ducerii războiului pentru eliberarea întregului teritoriu al patriei și participarea în continuare, alături de Armata Sovietică, la lupta pentru victoria finală, împotriva fascismului; intensificarea luptei marelui popor, a tuturor forțelor democratice și patriotice pentru apărarea intereselor celor ce muncesc; înfăptuirea unor reforme economice și, îndeosebi, a reformei agrare; democratizarea țării; instaurarea unui guvern care să garanteze realizarea tuturor acestor țeluri.

Atîngerea acestor obiective făcea necesar — ca o sarcină imediată — reorganizarea partidului și a activității sale în noile condiții legale. Încă în primele zile după 23 August activul de partid din afară și cel eliberat din închisori și lagăre și-a unit forțele și a început organizarea partidului. În septembrie erau deja constituite toate organizațiile județene de partid și se trecea la constituirea organizațiilor de partid în întreprinderi, instituții și la sate.

Munca de organizare a partidului a fost împlinită cu o largă activitate politică de masă, cu puternice acțiuni și mari demonstrații desfășurate în țară, la care participau oamenii ai muncii de toate categoriile. Aceasta a dus la sporirea puternică a influenței partidului în popor și la creșterea rapidă a numărului membrilor săi; în martie 1945 partidul număra 35 800 membri.

În același timp, s-a trecut la organizarea activității sindicatelor, a U.T.C., a Frontului Plugarilor, a Uniunii Patriotice, a organizațiilor de femei, de mici meseriași, a Uniunii Populare Maghiare, a organizației preșoilor democrați și a altor organizații democratice. În primăvara anului 1945 sindicatele din țara noastră cuprindeau peste 710 000 de membri, organizațiile Uniunii Tineretului Comunist — aproape 63 000 de membri, Frontul Plugarilor aproape un milion, Uniunea Populară Maghiară — peste 255 000, Armata Patriotică — aproape 73 000, organizațiile micilor meseriași — peste 142 000 de membri. Practic, nu au rămas categorii sociale interesate în dezvoltarea progre-

(Continuare în pag. a II-a)

6 martie 1970. Întreaga țară a sărbătorit împlinirea unui sfert de veac de la memorabila zi de 6 Martie 1945, care a marcat instaurarea guvernului democratic-revoluționar prezidat de dr. Petru Groza. Moment hotărîtor al procesului de profunde transformări revoluționare declanșat de insurecția armată din august 1944, victoria obținută de masele muncitoare conduse de Partidul Comunist Român la 6 Martie 1945 a deschis larg drumul marilor prefaceri economice, sociale și politice în țara noastră, drumul făuririi societății socialiste. Întregul popor, angajat ferm în opera de edificare socialistă a patriei, omagiază astăzi victoria de la 6 Martie 1945, pe cei care au înfăptuit-o.

Acest eveniment istoric și generator de istorie permite o retrospectivă a drumului străbătut de poporul nostru, sub conducerea partidului comunist, pentru înfăptuirea dominației politice a clasei muncitoare și făurirea societății socialiste pe pămîntul României. El marchează momentul cînd, pentru prima dată în zăbucimata existență a acestei națiuni, poporul muncitor a devenit, ca rezultat al unor lupte dirze și îndelungate, prin propria sa capacitate revoluționară și combativitate — a dînc înrădăcinate în tradiții glorioase seculare — deschizător de căi în făurirea viitorului, slăpînul vieții sale.

În Capitala țării, importantul act de la 6 Martie 1945 a fost sărbătorit vineri la amiază în cadrul unei mari adunări populare.

Marea piață freamătă. Ca de altele ori în anii marilor victorii ale poporului, creator al propriului său destin, masele populare sînt în Piața Palatului; au venit muncitorii, inginerii, tehnicienii, ucenicii marilor uzine bucureștene; sînt aici oameni de știință și cultură, funcționari, militari, studenți, elevi, membri ai găzilor patriotice, locuitorii ai Capitalei care, după un obicei devenit tradițional, manifestează aici pentru partid, pentru conducătorii lui, pentru marile izbînzile ale națiunii române. În același loc unde, cu un sfert de veac în urmă, poporul a plătit tributul suprem al singelui, unde glorioasele acțiuni au curmat viețile luptătorilor, astăzi, cetățenii României socialiste, rememorînd drumul marilor bătălii, își salută conducătorii. Vibreză, în cea mai frumoasă zi de primăvară a acestui an, scîldate de soarele generos al amiezii, mari drapele tricolore și roșii, pancarte pe care sînt înscrise cuvinte de salut în cîntea marii sărbători, a glorioșului nostru partid comunist, a conducătorului său iubit, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Răsănită aordurile emoționante ale cîntecelor patriotice și revoluționare, reîluate de mil și mii de glasuri.

Ca un singur om, cel peste o sută de mii de cetățeni aflați în piață izbucnesc în urale; în fața sediului Comitetului Central al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat salută mulțimea, după care traversează piața spre Palatul Consiliului de Stat „Ceaușescu”, „Ceaușescu — P.C.R.”, „Ceaușescu și poporul” — se aude glasul mulțimii. Trezind printr-un adevărat cîntec viu, tovarășul Ceaușescu

răspunde cu gesturi largi aclamațiilor, urărilor pe care i le adresează cetățenii. Sînt aici veterani zîlor fierbinți ale bătăliei pentru cucerirea puterii din februarie-martie 1945, filii și nepoții lor, legați, peste un pătrar de veac, prin conștiința unității poporului în jurul partidului său comunist, prin bucuria de a fi cetățeni liberi ai unei țări libere, prin sentimentul de mîndrie pentru marile izbînzile obținute sub conducerea partidului nostru.

Adunarea festivă. Scena Sălii Palatului este dominată de drapelul partidului și statului, încadrînd datele festive „6 Martie 1945 — 1970”. O furtună de aplauze și urale salută sosirea în sală a conducătorilor partidului și statului.

În prezediu iau loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaruș, Paul Nicolescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Florian Dănilache, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Ștefan Volteș, Ion Iliescu, Ion Ioniță. Au luat loc, de asemenea, tovarășii Chiuvă Stoiciu, Alexandru Senocovici, Ștefan Petrești, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară, Eduard Eisenburger, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, prof. univ. Anton Alexandrescu, prof. univ. Tudor Ionescu, acad. Iorgu Iordan, prof. univ. Gheorghe Vlădescu-Ricovaș, Suzana Gîdeca, președinta Consiliului Național al Femeilor, Zeharia Stancu, președintele Uniunii scriitorilor, general de armată în rezervă C. Vasiliu-Rășcanu, general-colonel în rezervă Dumitru Dămăceanu, Elena Livezeanu.

Membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, al Consiliului Național al Frontului Uniunii Socialiste, activiști de partid și de stat, membri de partid din ilegalitate, participanți la evenimentele ce au avut loc cu 25 de ani în urmă la București și în alte localități din țară, conducători de instituții centrale și organizații obștești, generali activi și în rezervă, reprezentanți ai consiliilor naționalităților conlocuitoare, șefi ai culetor, personalități ale vieții științifice și culturale, muncitori, ingineri și tehnicieni din uzinele și fabricile Capitalei, ofițeri și ostași, studenți.

Se aflau, de asemenea, șefi de misiuni diplomatice acreditate la București, alți membri ai corpului diplomatic, precum și corespondenți ai presei străine. Se întonează Imnul de Stat al Republicii Socialiste România. Adunarea este deschisă de tovarășul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R.

Primit cu îndelungi ovății, cu urale, în cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist

(Continuare în pag. a IV-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu ceilalți conducători de partid și de stat, trecînd spre Sala Palatului, răspund entuziasmelor ovății și aclamațiilor ale mulțimii

Foto: Agerpres

CU VÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

sistă a țării, forțe democratice care să nu acționeze în strînsă colaborare cu Partidul Comunist Român în activitatea politică din perioada aceea.

O atenție deosebită a fost acordată întăririi Frontului Unic Muncitoresc, dezvoltării colaborării dintre Partidul Comunist și Partidul Social Democrat.

Trebuie subliniat că înfăptuirea unității de acțiune a clasei muncitoare a avut o însemnătate deosebită — aș putea spune, hotărîtoare — pentru desfășurarea cu succes a luptelor democratice și revoluționare din țara noastră. (Vii aplauze).

Partidul a acordat totodată o mare atenție organizării țărănimii muncitoare, în acest scop în toamna anului 1944 Frontul Plugarilor — care activase pînă atunci numai în cîteva județe — a devenit organizația unică a țărănimii muncitoare din România. (Aplauze).

Preocupîndu-se de unirea tuturor forțelor democratice și patriotice în efortul pentru rezolvarea marilor probleme care stăteau în acea perioadă în fața țării noastre, partidul comunist a dezvoltat legături și cu alte partide politice, inclusiv cu grupările de stînga din cadrul Partidului Național Țărănesc și Partidului Național Liberal. Această politică de largă colaborare cu toate forțele interesate în dezvoltarea democratică și progresistă a României și-a găsit expresia în formarea Frontului Național Democrat la 12 octombrie 1944. (Aplauze puternice).

Proiectul de platformă al Frontului Național Democrat, elaborat de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, inscria ca obiective fundamentale de acțiune sprijinirea frontului antihitlerist, democratizarea țării și a vieții politice, exproprierea moșierilor și improprietărea țăranilor, înfăptuirea unui complex de măsuri care să dea satisfacție maselor celor mai largi de la orașe și sate. „Acest program — se arată în proiectul de platformă — poate fi înfăptuit numai de un guvern care reprezintă toate forțele naționale și democratice ale țării și care se bucură de sprijinul activ al păturilor largi ale poporului”. (Aplauze puternice).

Desfășurînd această uriașă muncă politică și organizatorică, partidul și-a concentrat în același timp atenția spre sprijinirea frontului antifascist sub lozincă „Totul pentru front, totul pentru victorie”. Un accent deosebit s-a pus pe asigurarea procesului de producție în întreprinderile care fabricau pentru aprovizionarea frontului, pe asigurarea transportului spre front cit și a transportului necesar desfășurării normale a producției industriale și a aprovizionării populației.

În scopul asigurării capacității de luptă a unităților militare, la recomandarea partidului, Uniunea Tineretului Comunist a organizat trimiterile de voluntari pe front. Peste 1.500 de activiști ai U.T.C. au plecat voluntari împreună cu mii și mii de tineri în acea perioadă în războiul antifascist; în același timp sute de mii de tineri luptau ca ostași în unitățile armatei române. Prezența voluntarilor pe front, inclusiv dintre membri ai Comitetului Central al U.T.C. — din rîndurile cărora a făcut parte și tânărul erou Constantin Godeanu — a contribuit la ridicarea spiritului de luptă al armatei noastre.

Avînd în vedere că unii fabricanți părăsiseră întreprinderile, iar alții se dedau acțiunii de sabotaj, partidul a luat măsuri pentru organizarea comitetelor de întreprindere, rolul acestora era acela de a asigura continuarea producției și de a exercita controlul asupra capitaliștilor. Într-un timp scurt au fost create peste 500 de comitete muncitorești de întreprindere. Cu toate împotrivirea guvernului din acea perioadă, practic, la sfîrșitul anului 1944, toate întreprinderile se aflau în minile comitetelor muncitorești. Putem spune că activitatea comitetelor de întreprindere a avut un rol hotărîtor în asigurarea continuității procesului de producție în întreprinderi, în împiedicarea acțiunilor de dezorganizare și de sabotaj organizate de reacțiunea capitalistă. În același timp, comitetele muncitorești de întreprindere au avut o deosebită importanță politică, ele reprezentînd în fapt o formă de manifestare a puterii clasei muncitoare. (Aplauze puternice).

După cum se știe, guvernele Sănătescu și Rădescu cit și partidele național țărănesc și național liberal se opuneau cu

înversurare reformei agrare; printre argumentele aduse de acestea împotriva reformei era și acela că împărțirea pămîntului moșieresc la țărani nu se poate face decît după terminarea războiului. Partidul comunist a lansat lozincă expresivă imediată a moșierilor și împărțirii pămînturilor, fără plată, țăranilor fără pămînt sau cu pămînt puțin. În acest scop la sate s-a trecut la organizarea comitetelor țărănești. Zeci de mii de membri și activiști de partid, de muncitori fără de partid au fost trimiși la sate pentru a ajuta țărănimea să se organizeze, să treacă la înfăptuirea reformei agrare. Pînă la începutul lui martie 1945 acest act revoluționar de importanță istorică era practic înfăptuit. Ulterior, legea reformei agrare nu a făcut decît să consfințească realitatea creată în focul luptei de clasă. (Vii aplauze). Totodată, avînd în vedere că trebuiau începute lucrările agricole de primăvară, mii de echipe muncitorești au venit în ajutorul țărănimii asigurînd repararea uneltelor. În lupta comună împotriva reacțiunii, pentru pămînt și pentru dezvoltarea democratică a țării, s-a încheiat și s-a dezvoltat alianța de nezdruccinat dintre clase muncitoare și țărănimea muncitoare — uriașă forță revoluționară care avea să hotărască definitiv soarta luptei pentru cucerirea puterii de către popor. (Aplauze puternice).

O importanță forță socială în lupta împotriva reacțiunii, pentru revendicări democratice, s-a dovedit a fi tineretul țării, care și-a afirmat cu vigoare spiritul revoluționar, înaltul simț de răspundere, încrederea în politica partidului comunist.

Zeci și zeci de mii de tineri muncitori, țărani, elevi și studenți au răspuns chemării partidului, participînd cu elan la acțiunile revoluționare din această perioadă, aducîndu-și contribuția la marile victorii obținute de clasa muncitoare. (Aplauze puternice).

Merită de asemenea subliniată activitatea intensă desfășurată de organizațiile democratice ale femeilor care, pentru prima dată, dobîndeau egalitatea în drepturi, erau chemate să-și afirme interesele și aspirațiile, să participe la viața social-politică a țării. Femeile au adus o contribuție deosebit de prețioasă la luptele politice desfășurate în această perioadă, au jucat un rol activ în cucerirea revendicării democratice, în înfrîngerea greutăților mari în care se zbatea țara. (Aplauze puternice).

Avînd obiectivul strategic stabilit cu claritate, partidul nostru a acordat o atenție deosebită activității în rîndul armatei, atît în rîndul trupei cit și al ofițerilor și generalilor. Acest lucru era cu atît mai necesar cît reacțiunea, monarhia, în scopul realizării planurilor lor, își mai puneau speranțe în unele cadre militare. După cum se știe, însă, speranțele reacțiunii s-au dovedit iluzorii; cea mai mare parte a ofițerilor și generalilor s-au alăturat forțelor democratice, au urmat politica Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice).

Merită menționată în acest sens scrisoarea adresată regelui, după represiunea din 24 februarie 1945, de un grup de ofițeri superiori în frunte cu generalii C. Vasiliu Rășcanu, Ilie Crețulescu, Constantin Popescu, Dumitru Dămăceanu, Radu Ruseanu și alții, care s-au ridicat împotriva politicii guvernului Rădescu, cerînd instaurarea unui guvern democratic. (Vii aplauze). „Declaram că ne desolidarizăm de acțiunea și de declarațiile generalului Nicolae Rădescu, considerîndu-le pe amlnduoa dăunătoare intereselor armatei și ale țării” — se arăta în această scrisoare în care era condamnată în termeni cel mai hotărîtor încercarea guvernului Rădescu de a folosi armata pentru înăbușirea luptei maselor populare. Același actiune a avut un larg ecou în rîndurile soldaților și ofițerilor care, refuzînd să execute ordinele lui Rădescu, s-au solidarizat cu poporul, au luat parte activă la marile acțiuni desfășurate de masele populare pentru cucerirea puterii. (Aplauze puternice).

Doresc să menționez cu acest prilej rolul important jucat în cadrul forțelor armate în acea perioadă de diviziile „Tudor Vladimirescu” și „Horia, Cloșca și Crișan”, precum și de aparatul de educație din armată în rîndul căruia și-au desfășurat activitatea o serie de activiști veniți din emigrare și alți tovarăși trimiși de partid să lucreze în acest domeniu.

Ținînd seama de complexitatea și caracterul ascuțit al luptei de clasă ce se

desfășura în întreaga țară, partidul a acordat o atenție deosebită înarmării maselor populare. În acest scop, găzdule patriotice și unitățile de partizani, care au avut un rol însemnat în înfăptuirea insurecției de la 23 August, nu numai că nu au fost dezarmate, așa cum cereau guvernele reacționare, ci, dimpotrivă, au fost reorganizate și întărite. Evenimentele au arătat că partidul a procedat just organizînd în acele condiții unități înarmate de luptă ale clasei muncitoare. Cu atît mai justă a fost această măsură cu cît reacțiunea a încercat să organizeze formații paramilitare, a alcătuit așa-zisele „găzdi Maniu”, care, îndeosebi în Transilvania, s-au datat la acțiuni teroriste, provocatoare, la represiuni. Existența găzdule patriotice — care cuprîndeau în rîndurile lor peste 70.000 de oameni ai muncii înarmați — a permis forțelor democratice și revoluționare să dea o serie de acțiuni represive ale reacțiunii și să asigure dezvoltarea cu succes a luptei pentru un guvern democratic. Din aceasta reiese, tovarăși, că importanța are pentru un popor, care își propune transformări revoluționare, de a se înarma, de a-și avea propria sa armată, propriile forțe militare. (Aplauze puternice).

Tabloul activității tumultuoase desfășurate în aceste luni de partid, de celelalte forțe democratice, n-ar fi complet dacă nu-ș amintim de lupta pentru izgonirea din aparatul de stat a elementelor reacționare și fasciste. În planurile de menținere a vechilor stări de lucruri, reacțiunea conta și pe faptul că prefecturile și primăriile se aflau în minile sale. Nu o dată, în cursul acelor luni, prefectii și primarii au fost folosiți de reacțiune împotriva forțelor democratice, îndeosebi pentru a împiedica înfăptuirea reformei agrare. De aceea, partidul a pus la ordine zilei izgonirea primarilor și prefectilor reacționari și instalarea în fruntea acestor instituții de stat a reprezentanților forțelor democratice. Cei mai mulți își reamintesc de asaltul asupra prefecturii și primăriilor — unul din capitolurile cele mai impresionante ale marilor bătălii politice duse în acea perioadă. Este știut că încercarea reacțiunii de a folosi armata împotriva maselor populare a eșuat, militarii trecînd de partea poporului. Pînă la începutul lui martie, în 52 de județe, din totalul de 58, fuseseră instalați prefecti și primari din rîndul forțelor democratice. Peste capul guvernului Rădescu, masele populare, sub conducerea partidului comunist, au pus astfel stăpînire pe primării și prefecturi.

În aceste condiții în țară se crease o situație ce nu mai putea dăinui. Guvernul era dominat de reacțiune, împreună cu monarhia, aceasta se pregătise să treacă la represiuni împotriva forțelor democratice. În același timp, la orașe și sate, în întreprinderi și instituții situația era altele. Întreprinderile se aflau în mina comitetelor muncitorești, satele în minile comitetelor țărănești, primăriile și prefecturile în stăpînire forțelor democratice. În țară, în fapt, puterea trecuse în minile maselor populare conduse de Partidul Comunist Român. (Aplauze puternice).

În aceste împrejurări partidul a apreciat că sînt create condițiile pentru izgonirea guvernului Rădescu, pentru instaurarea unui guvern democratic care să corespundă noii situații politice. În cursul lui februarie au avut loc în întreaga țară mari manifestații populare — la care au participat milioane de cetățeni din toate categoriile sociale — cerînd plecarea guvernului Rădescu. Încercînd să disperseze și împiedice desfășurarea procesului revoluționar, reacțiunea căuta ieșirea în soluția extremă — războiul civil. Într-o sesintă a Consiliului de Miniștri, care a avut loc la jumătatea lui februarie, generalul Rădescu declara că se va opune cu toate puterile presiunii populare și, dacă va fi nevoie, va declara războiul civil, oricare va fi rezultatul.

Punctul culminant al acțiunilor populare împotriva guvernului Rădescu l-a constituit manifestația populară din Capitală, de la 24 februarie, la care au luat parte sute de mii de cetățeni. Nesocotind voința poporului, reacțiunea grupată în jurul lui Rădescu și a palatului a trecut la represiune, deschizînd focul împotriva manifestațiilor. Au fost ucși în Piața Palatului zeci de cetățeni; mulți alții au fost răniți. Amenințările lui Rădescu ca dezlănțuirea războiului civil și atacul sîngeros de la

24 februarie nu numai că nu au intimidat masele populare, ci, dimpotrivă, au făcut să crească și mai mult hotărîrea lor de luptă pentru impunerea unui guvern popular. În zilele care au urmat evenimentelor din 24 februarie au fost spulberate toate manevrele reacțiunii de a salva guvernul Rădescu, toate încercările acestuia de a forma un nou guvern în care să-și păstreze preponderența.

Reacțiunea nu a ezitat să recurgă — pentru a-și atinge acest tel — și la unii membri ai statelor capitaliste din Comisia Aliată de Control din România. Doresc să menționez cu acest prilej poziția reprezentanților Uniunii Sovietice din Comisia Aliată de Control care au luat atitudine hotărîta împotriva uneltirilor reacțiunii. Trebuie subliniat că Uniunea Sovietică și-a făcut cunoscut punctul de vedere și în mod oficial, trimițînd în acest sens în România pe primul locitor al Comisarului Poporului pentru Afaceri Externe, Andrei Vișinski. (Aplauze).

În aceste momente partidul comunist a desfășurat o intensă activitate organizatorică și politică pentru cistigarea bătăliei împotriva reacțiunii. Partidul pregătise puternice forțe de luptă — inclusiv formațiunile patriotice și alte unități și detașamente înarmate ale clasei muncitoare — organizate ținerea unor mari demonstrații populare, în vederea răsturnării prin forță, dacă ar fi fost nevoie, a guvernului Rădescu. Totodată, în această perioadă luau poiziție publică împotriva guvernului, prin demersuri oficiale, reprezentanți de seamă ai armatei, ai intelectualității, ai cercurilor democratice. În fața acestui unis val al mișcării populare, cunoscînd amploarea forțelor democratice care se aflau antrenate la luptă, regele — la somația delegației trimise de partid — a fost obligat să-l destituie pe generalul Rădescu din funcția de prim-ministru, să desrăcească guvernul existent și să accepte formarea unui nou guvern, a guvernului prezidat de dr. Petru Groza. (Vii aplauze).

Desfășurarea evenimentelor de la începutul lui martie a fost hotărîtoare pentru înfăptuirea guvernului Rădescu, pentru victoria forțelor democratice. Voința maselor largi populare a triumfat! La 6 Martie 1945 a fost instaurat, pentru prima dată în istoria modernă a României, un guvern cu adevărat democratic. (Aplauze puternice, prelungite). Această izbîndă a forțelor democratice și revoluționare a fost sărbătorită prin mari manifestații populare. Astfel, demonstrațiile proiectate pentru 6 martie în scopul prelucrării puterii s-au transformat într-o manifestare pentru sărbătorirea victoriei. (Aplauze). Victoria de la 6 Martie 1945 reprezintă încununarea luptelor revoluționar-democratice desfășurate de masele populare sub conducerea Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice).

În fruntea guvernului instaurat la 6 Martie s-a aflat înflăcăratul patriot și militant progresist dr. Petru Groza, a cărui înțelegătoare activitate și înaltul simț al slujbei auzei poporului, înfiorării României. (Vii aplauze). În guvernul prezidat de dr. Petru Groza clasa muncitoare și țărănimea dețineau rolul preponderent. Din cei 18 miniștri ai guvernului, 4 erau reprezentanți ai Partidului Comunist Român, 3 ai Partidului Social Democrat, 3 ai organizației Frontul Plugarilor, 1 al Uniunii Patriotice, 1 al Confederației Generale a Muncii, 1 al Uniunii Presiilor Democrată, 3 ai Partidului Național Liberal (gruparea Țărănească), 1 al Partidului Național Țărănesc (gruparea Anton Alexandrescu) și 1 al armatei. Se poate spune că, prin componența și programul său, guvernul de la 6 Martie a fost un guvern revoluționar-democratic cu pronunțat caracter muncitoresc-țărănesc. Prin instaurarea acestui guvern, procesul revoluționar din România a intrat într-o nouă etapă, al cărui obiectiv era încheierea procesului de desăvîrșire a revoluției burghezo-democratice, înfăptuirea unor transformări social-politice profunde în societatea românească.

Actul de la 6 Martie a avut, totodată, profund caracter antiimperialist; el a scos definitiv țara de sub orice dominație imperialistă, a pus bazele dezvoltării libere și independente a României, ale consolidării independenței naționale, ale manifestării suverane a patriei noastre atît pe plan intern cit și internațional.

Sărbătorind azi marea victorie de la 6 Martie 1945, putem afirma cu mîndrie că ea este rodul luptei eroice a clasei noastre muncitoare aliată cu țărănimea, cu intelectualitatea și celelalte categorii sociale, rezultatul luptei unite a oamenilor muncii români, maghiari, germani și de altă naționalitate, desfășurată sub conducerea Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice; se scandează „P.C.R., P.C.R.”). În această luptă s-au afirmat din plin capacitatea revoluționară a clasei muncitoare din țara noastră, rolul și misiunea ei istorică de forță conducătoare a întregii națiuni, rol care s-a manifestat strălucit de-a lungul anilor în marea operă de fărîrire a orînduirii socialiste. Evenimentele au scos, de asemenea, la iveală uriașul potențial revoluționar al țărănimii, care nu o dată, în istoria țării noastre, a dus grele lupte pentru dreptate socială și națională. Rolul hotărîtor în cucerirea victoriei politice de la 6 Martie, ca și în toate marile bătălii de clasă purtate ulterior, în desfășurarea victorioasă a revoluției și construcției socialiste în România, a revenit alianței muncitorești-țărănești, baza de neclintit a puterii populare din patria noastră. (Aplauze puternice).

Trebuie să subliniem faptul că și de data aceasta — ca de atîtea ori în trecut — cea mai mare parte a intelectualității, cei mai de valoare oameni de știință și cultură au fost alături de popor, și-au adus contribuția la victoria luptei revoluționare a clasei muncitoare, la cauza celor ce muncesc din patria noastră. Au avut un puternic ecou în rîndurile intelectualității noastre telegrama adresată regelui de fruntașii Academiei Române și apelul publicat în luna februarie de către un grup de profesori universitari, oameni de știință și artă semnate de prof. C. I. Parhón, S. Stoilov, M. Ralea, D. Bagdasar, Mihail Sadoveanu, Traian Săvulescu, Nicolae Gh. Lupu, Andrei Otetea, Petre Constantinescu-Iași, Iorgu Jordan și alții care, ridicîndu-se împotriva guvernului Rădescu, cereau venirea la cîrmă a unui guvern care să fie expresia tuturor elementelor democratice ale țării și să realizeze imediat programul de guvernare al Frontului Național Democrat”. (Vii aplauze).

Trebuie să arătăm, totodată, că și celelalte categorii sociale: micii meseriași, comercianții, funcționarii și chiar o parte a burgheziei democratice naționale și-au adus contribuția la victoria de la 6 Martie.

În mod deosebit doresc să menționez aportul valoros al oamenilor muncii de naționalitate maghiară, germană, sîrbă, precum și de alte naționalități care, alături de oamenii muncii români, au luat parte la toate bătăliile împotriva reacțiunii, pentru un guvern democratic popular. În aceste mari acțiuni revoluționare, ca de atîtea ori în trecutul de luptă comun, unitatea oamenilor muncitori de toate naționalitățile s-a dovedit a fi o forță de neînvinș. (Aplauze puternice). Iată de ce am afirmat de atîtea ori și doresc să afirm și acum, la această mare sărbătoare: împrejurările istorice au făcut ca pe aceste meleaguri să viețuiască și să crezeze în comun români, maghiari, germani, sîrbi, ucraineni și alte naționalități; tot ce s-a înfăptuit pe acest pămînt este rodul muncii și luptei lor unite! Numai acționînd și în viitor în strînsă unitate vom asigura fărînirea comunismului în patria noastră comună — Republica Socialistă România. (Aplauze puternice).

Dați-mi voie ca de la această înaltă tribună să adresez, în numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri, celor mai vii mulțumiri și calde felicitări muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, tuturor categoriilor sociale, armatei, bărbatilor și femeilor, tineretului, tuturor cetățenilor patriei noastre, fără deosebire de naționalitate, pentru contribuția pe care au adus-o la cucerirea puterii populare, la edificarea socialismului în România. (Aplauze puternice, prelungite).

Sîmjoji tovarăși,

Triumful insurecției armate de la 23 August 1944 și desfășurarea victorioasă a luptelor de masă în lunile ce au urmat, pînă la 6 Martie, constituie o puternică mărturie a justeții liniei politice marxist-leniniste a partidului nostru, a strategiei și tacticii sale revoluționare.

În toate aceste evenimente istorice, faptele atestă fără putință de tăgădat capacitatea organizatorică și rolul conducător al Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice).

Unii își pun întrebarea cum a putut Partidul Comunist Român, care a ieșit din ilegalitate cu un număr relativ mic de membri, să conducă lupte de o asemenea amploare? Cei care își pun o asemenea întrebare dovădesc că nu cunosc istoria Partidului Comunist Român, că nu-l cunosc pe comunistul român. (Vii aplauze). Partidul Comunist Român a putut să-și îndeplinească rolul istoric datorită, în primul rînd, faptului că în întreaga sa activitate s-a călăuzit după atotbiruitoarea concepție marxist-leninistă. În al doilea rînd, el a știut să aplice în mod creator adevărurile generale valabile ale teoriei revoluționare a proletariului, legătările obiective ale dezvoltării sociale, ale revoluției și construcției socialismului la condițiile concrete din țara noastră. Numai datorită capacității de a imblina în mod armonios legătările generale cu condițiile concrete istorice, economice, sociale, naționale a fost posibil ca partidul nostru să elaboreze o linie politică justă și să acționeze în mod corespunzător pentru realizarea ei în practică. În al treilea rînd, partidul a putut să-și îndeplinească rolul datorită faptului că și-a identificat întreaga sa ființă cu interesele maselor muncitoare, cu năzuințele poporului spre dreptate și libertate națională și socială. (Aplauze puternice).

Toate acestea au dus la întărirea legăturilor partidului cu masele largi populare, au făcut ca, pretutindeni, cuvîntul partidului să fie ascultat și urmat cu încredere și devotament.

Consider necesar să arăt că elaborarea liniei politice, a strategiei și tacticii revoluționare pe baza cărora au acționat partidul și forțele democratice în vederea instaurării guvernului de la 6 Martie, este rezultatul gîndirii colective a activului nostru care, strîns unit în jurul conducerii în frunte cu Gheorghiu-Dej, a trecut, după 23 August, cu fermitate la înfăptuirea obiectivelor stabilite. (Aplauze puternice, se scandează „P.C.R., P.C.R.”).

O contribuție de seamă la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid a avut-o, în toată această perioadă, Gheorghiu-Dej — fiu credincios al clasei muncitoare, al poporului român, militant revoluționar de seamă al partidului și poporului nostru. (Aplauze puternice). Un mare număr de activiști ai Partidului Comunist Român, călîți în lupta grea a ilegalității, în fruntarea cu închisorile și teroarea burghezo-moșierescă, și-au dat aportul la lupta revoluționară din acea vreme, îndeplinindu-și cu cinste misiunea de organizatori și conducători ai proletariului, ai maselor muncitoare. (Aplauze prelungite). În cursul desfășurării evenimentelor, la ampla activitate revoluționară a partidului și-au adus de asemenea contribuția, în perioada care a urmat eliberării țării, comunistii întorși între timp din emigrare. În bătăliile politice purtate în acest timp, paralel cu creșterea rîndurilor partidului ale organizațiilor revoluționare și democratice, alături de militanții din ilegalitate s-a ridicat un puternic contingent de cadre noi de activiști de partid, profund devotați intereselor clasei muncitoare, aspirațiilor vitale ale poporului român. Luptînd împreună, într-o strînsă unitate, cadrele vechi și noi ale partidului și-au dăruit întreaga energie, capacitate și putere de muncă idealurilor nobile ale clasei muncitoare, ale partidului, consacrindu-și viața progresului și prosperității patriei, cauzei socialismului și comunismului. (Aplauze puternice, prelungite). Consider necesar să subliniez contribuția adusă de activiștii Partidului Social-Democrat, ai celorlalte organizații politice democratice, care au luptat în strînsă alianță cu partidul nostru pentru instaurarea guvernului și pentru transformarea democratică, socialistă a țării. (Vii aplauze). Dați-mi voie, tovarăși, ca de la această înaltă tribună să exprim mulțumiri și să adresez, în numele conducerii de partid și de stat, calde felicitări tuturor militanților și membrilor partidului nostru, tuturor luptătorilor antifasciști și democrați pentru contribuția adusă la victoria măreței lupte desfășurate acum 25 de ani și la

(Continuare în pag. a III-a)

În Piața Palatului unde, acum un sfert de veac, era salutată instaurarea primului guvern democratic din istoria țării au fost prezenți, ieri, zeci de mii de bucușteni pentru a sărbători aniversarea evenimentului de la 6 Martie. Foto: S. Cristian

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a III-a)

șe, cheltuielile pentru înarmare depășind peste 200 miliarde dolari, ceea ce apăsă greu asupra nivelului de trai al popoarelor. Armamentul nuclear, acumulat în cantități ce pot distruge de câteva ori omenirea, armamentul chimic și bacteriologic, precum și armamentul așa-zis clasic constituie o amenințare permanentă la adresa vieții popoarelor și a însăși civilizației pe planeta noastră. Este timpul ca toate popoarele, toate guvernele, toți oamenii politici să gîndească cu cea mai mare răspundere la pericolul care amenință planeta noastră și să acționeze în mod cel mai hotărît pentru a se pune capăt înarmărilor — și în primul rînd pentru distrugerea armamentului nuclear, chimic și bacteriologic. Trebuie înțeles că în condițiile tehnicii militare de azi nu există nici un mijloc de apărare cu adevărat eficace — nici chiar un sistem de rachete-antirachetă — care să salveze omenirea de la distrugerile cauzate de un război atomic. Pînă nu este prea târziu, popoarele trebuie să-și ridice glasul pentru a impune realizarea dezarmării și în primul rînd a dezarmării nucleare. (Aplauze puternice). Există în lume forte uriașe care, unindu-și eforturile, pot zădărnici politica de război imperiaștilor, pot asigura pacea în lume. (Vii aplauze).

România consideră că lucrările Comitetului pentru dezarmare de la Geneva trebuie să fie orientate mai mult spre rezolvarea problemelor concrete ale dezarmării. Aprecîem necesar ca la aceste lucrări să poată participa reprezentanții tuturor țărilor interesate,

ca toate popoarele să-și poată exprima acolo punctul lor de vedere, contribuind la realizarea unor măsuri practice pe calea dezarmării.

O problemă deosebit de importantă pentru pacea în Europa și în întreaga lume o constituie înfăptuirea securității europene. Considerăm că sînt create premise pentru a se trece de la faza discuțiilor la pregătirea unei conferințe a statelor de pe continentul nostru. Așa cum am mai spus, țara noastră consideră că pregătirea conferinței nu trebuie să se facă de la bloc la bloc sau de către un grup restrîns de state, ci cu participarea reprezentanților tuturor țărilor europene interesate. Numai astfel conferința va putea fi pregătită temeinic, corespunzător intereselor popoarelor de pe întregul nostru continent. (Vii aplauze).

În ce privește războiul din Vietnam și încordarea din Orientul Mijlociu este cunoscut punctul de vedere al țărilor noastre. Poporul român se pronunță pentru încetarea neînfrînutei a războiului din Vietnam, pentru retragerea trupelor Statelor Unite ale Americii din Vietnamul de sud, pentru curmarea oricărui amestec în treburile interne ale popoarelor vietnamite. Așa cum am mai spus nu o dată ne îngrijorăm în mod deosebit intensificarea acțiunilor militare din Orientul Mijlociu. Am dezaprobat și dezaprobat bombardarea întreprinderilor civile și populației de către Israel. Trebuie să se înțeleagă că intensificarea acțiunilor militare și a represaliilor, din orice parte ar veni acestea, nu contribuie la soluționarea conflictului, ci, dimpotrivă, îl agravează. Ne exprimăm speranța că pînă la urmă rațiunea va învinge, că vor înceta acțiunile militare în această zonă a lumii, trecîndu-se la măsuri concrete pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, pentru restabilirea păcii. (Vii aplauze).

Partidul și guvernul țării noastre apreciază că în condițiile complicate ale situației internaționale actuale, fiecare stat, fiecare popor — mare sau mic — trebuie să-și aducă contribuția la cauza păcii și prieteniei între popoare. Este necesar ca în rezolvarea problemelor litigioase, în dezvoltarea relațiilor dintre state să se pornească de la principiile care se impun tot mai mult ca singurele valabile în viața internațională contemporană: respectul independenței și suveranității naționale, egalitatea în drepturi, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc, respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî destinele sale, așa cum dorește. România, conștientă de răspunderea sa națională și internațională, este hotărîtă să militeze pentru afirmarea acestor principii în relațiile dintre toate statele, fără nici o știrbire, avînd în vedere contribuția activă la dezvoltarea colaborării între popoare, la instaurarea păcii în lume. (Aplauze puternice).

Stimei tovarăși,

Sărbătorind astăzi împlinirea a 25 de ani de la instaurarea guvernului dr. Petru Groza, trecem în revistă un drum luminos de muncă, de lupte și de victorii. Poporul nostru privește cu profundă satisfacție tot ceea ce a făcut în acest sfert de secol, cu minile și cu mintea sa, prin eforturile sale neobosite: edificarea unei societăți noi, a unei lumi și vieți noi. Toate acestea constituie o strălucită dovadă a minunatei sale capacități de creație, a atașamentului său față de cauza socialismului, a încrederii în neștrămutate în politica marxist-leninistă a Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice).

La sărbătorirea acestui important eveniment din istoria națiunii noastre, cel mai înalt omagiu pe care-l putem aduce partidului, poporului român, liber și independent, este angajamentul de a munci și lupta cu și mai mult elan pentru înflorirea patriei, pentru bunăstarea și fericirea celor ce muncesc, pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate pe pămîntul României. (Aplauze puternice, prelungite). O îndatorire de onoare pe care partidul și poporul nostru și-o îndepînesc cu cinste este intensificarea eforturilor pentru triumful prieteniei între țările socialiste, pentru unitatea mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pentru victoria cauzei socialismului și păcii în lume. (Vii și puternice aplauze).

Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul încercat al poporului pe drumul socialismului și comunismului! (Aplauze puternice; se scandează „P.C.R.-P.C.R.”, „Ceaulescu-Ceaulescu”). Trăiască minunatul nostru popor; trăiască scumpa noastră patrie — România Socialistă! (Aplauze puternice, urale; se scandează „R.S.R.”).

Să se întîrsească unitatea țărilor socialiste, a muncitoreștilor comuniste și muncitorești, a întregii mișcări antiimperialiste! (Aplauze puternice, prelungite).

Trăiască pacea și prietenia între popoare! (Aplauze puternice, urale și ovăile). În picioare, întreaga asistență aclamă îndelung pentru partid, pentru Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru patria noastră socialistă!

TELEGRAME

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

În numele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. trimt sincere felicitări Consiliului de Miniștri și oamenilor muncii din Republica Socialistă România cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a primului guvern democratic din istoria României în frunte cu remarcabilul om politic și de stat Petru Groza.

Acest important act politic a constituit un jalon important în lupta oamenilor muncii români sub conducerea partidului lor comunist pentru instaurarea și consolidarea orînduirii democrat-populare.

În Uniunea Sovietică se dă o înaltă apreciere activității lui Petru Groza în direcția dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării sovieto-române în interesul popoarelor țărilor noastre, al cauzei păcii și socialismului.

Primiți urări de noi succese pentru poporul român frate în construcția socialistă.

A. KOSIGHIN

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Stimate tovarășe președinte,

Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a remarcabilului eveniment revoluționar — formarea primului guvern democratic din istoria României — permitemi-mi să vă transmit dumneavoastră și prin dumneavoastră guvernului Republicii Socialiste România felicitările mele cordiale.

Popoarele Cehoslovaciei, care sînt legate de poporul frate român printr-o prietenie tradițională și prin scopurile comune ale construirii societății socialiste, mărează astăzi, împreună cu acesta, semnificația istorică a acestui eveniment — verigă de bază în lanțul transformărilor revoluționare care au creat condițiile pentru victoria definitivă a revoluției socialiste în România.

Poporul cehoslovac se bucură sincer de toate succesele țării dv. și-l dorește noi victorii importante.

Dr. LUBOMIR STROUGAL

Președintele guvernului Republicii Socialiste Cehoslovacie

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

BUCUREȘTI

În numele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, al întregului popor mongol și al meu personal vă transmit dumneavoastră și prin dv. Consiliului de Miniștri și întregului popor român, felicitări cordiale și cele mai bune urări cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a formării primului guvern democratic din istoria României, în frunte cu Petru Groza, remarcabil om de stat și activist politic.

Formarea guvernului democratic în România a însemnat un mare eveniment în viața politică a țării, care a jucat un rol important în lupta clasei muncitorești române pentru transformarea radicală a vieții politice, economice și culturale a patriei sale, pe baze socialiste.

Mă folosesc de acest prilej pentru a vă dori din inimă, dv. și poporul român frate, mari succese în viitor, în dezvoltarea și înflorirea României socialiste, în lupta pentru consolidarea păcii și prieteniei între popoare.

JUMJAAHIIN TĖDENBAL

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole

(Urmare din pag. 1)

Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Amplă expunere a secretarului general al partidului este ascultată cu profund interes de cei prezenți în sală, de cei peste o sută de mii de cetățeni aflați în piață, de milioane de cetățeni din întreaga țară. Întreaga națiune aduce astfel un vibrant omagiu luptelor revoluționare din anii 1941-1945. În repetate rînduri, cei prezenți în sală și în Piața Palatului au subliniat cu puternice aplauze și ovăți expunerea secretarului general al Partidului Comunist Român, Ultimele urări „Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul încercat al poporului pe drumul socialismului și comunismului!”, „Trăiască minunatul nostru popor”, „Trăiască scumpa noastră patrie, România Socialistă!”, „Să se întîrsească unitatea țărilor socialiste, a muncitoreștilor și muncitorești, a întregii mișcări antiimperialiste!”, „Trăiască pacea și prietenia între popoare!”, cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu își încheiea expunerea, sînt înțelese de puternice și îndelungi aplauze, urale și ovăți.

Această uriașă demonstrație, care unește aici, în Piața Palatului, atenția întregii țări, este o replică triumfală peste cele douăzeci și cinci de ani care au trecut de la marile acțiuni ce au culminat cu instaurarea guvernului democrat-revoluționar în martie 1945. Din inimile celor aflați în marșă piața, ca și din cele din întreaga țară, se înalță fierbinte dragostea spre acela care este forța motrice a tuturor luptelor noastre — Partidul Comunist Român. El este acela care, îndepînșîndu-și marșul istoric, cămășîndu-și învătășura marxist-leninistă, a aplicat creator legătările generale ale dezvoltării societății la condițiile concrete ale României, s-a îndepînșîndu-și de-a-întregul și interesese și năzuințele poporului, dîndu-le glas și sînd în grant calea înfăptuirii lor.

Ovățile elocutoare, minute în șir, preamăresc nu numai un act istoric deschizător de drumuri, dar mai ales înfăptuirea care a adăverit și adăverit și de zi marele rol al comunistilor, al partidului lor.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat ies apoi în balcoana Palatului Republicii pentru a răspunde aclamațiilor multitudini din piață, ca și manifestări de dragoste, de devotament netălmurcit față de partid și guvern. Ovăți și urale puternice se răsfrîng în ecouri ce răzbat din nou înima Capitalei. Cu fiori roșii și deasupra multimei se zăresc pancarte pe care se află înscrise lozinci scumpe fiecăruia dintre noi: „Trăiască Partidul Comunist Român!”, „Ceaulescu — P.C.R.”, „Sub steagul marxism-leninismului”, „P.C.R. — Comitet Central!”, „P.C.R. — Comitet Central!”, „P.C.R. — Comitet Central!”, „P.C.R. — Comitet Central!”.

Conducătorii de partid și de stat răspund prin semne prieteniești aclamațiilor entuziaste ale multimei. (Agerpres)

Adresîndu-se celor de față, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus:

Dragi tovarăși, cetățeni ai Capitalei,

Doresc să vă mulțumesc, în numele Comitetului nostru Central, că ați luat parte la această mare sărbătoare a victoriei de acum 25 de ani. Așa cum ați răspuns la chemarea partidului în lunile din toamna lui 1944 și iarna lui 1945, așa cum ați sînt, chiar în această piață, să înfrunțați goanțele și să obțineți victoria, tot așa sîntem siguri că, sub conducerea partidului comunist, vom face să triumfe comunismul în România, vom asigura o viață demnă, fericită, pentru întregul nostru popor.

Manifestația dumneavoastră, cele care au avut loc în întreaga țară, sînt o dovadă elocventă a înălțării de neînfrîncat a întregului nostru popor. Fără deosebire de naționalitate, în jurul Partidului Comunist Român sînt o dovadă a hotărîții sale de a înfrînta neabătută politica internă și externă a partidului, politică ce corespunde pe deplin năzuințelor națiunii noastre socialiste, cauzei socialismului și păcii în lume.

Doresc încă o dată să vă exprim cele mai vii mulțumiri și să vă urez, în numele conducerii de partid și de stat, dumneavoastră, tuturor cetățenilor Capitalei, tuturor cetățenilor patriei noastre, noi și noi succese în munca pentru edificarea socialismului în România. Vă doresc multă sănătate, multă fericire.

Uriașă masă de oameni aclamă pe secretarul general al partidului. Vasta piață și străzile care converg spre devenind o mare care freacă. Se ovăționează minute în șir pentru partid, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înfrunța sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reintorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni prin care tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat pășesc se întind mii de prietenoase care flutură buchețe de flori, stegulețe, eșarfe. Asistăm la o emoționantă imagine a indestruștabilei coeziuni statale între partid și popor, a unității moral-politice a întregii națiuni în jurul partidului, a dragostei profunde de care Partidul Comunist Român se bucură în cîndul masei, care în jurul partidului și în jurul conducerii sale se încheie în jurul lui. (Agerpres)

Evocînd istoria, poporul își aclamă partidul

Acum douăzeci și cinci de ani, printre faptele ce au rămas în istoria noastră, sînt cele care au marcat evenimentul de la 6 Martie, „Scînteia” semnata „demonstrația marelui din Piața Palatului” cu caracterul de alături de alte asemenea manifestări, drept un simbol al exprimării ferme a coeziunii și unității.

Acum douăzeci și cinci de ani, la capătul unor zile fierbinți, de afirmare plină a potențialului de luptă revoluționară, a capătului unei deosebite a poporului față de idealurile înălțătoare, se consacra oficial triumful voinței sale — instaurarea primului guvern cu caracterul de revoluționar din istoria țării.

Acum douăzeci și cinci de ani, pentru oamenii muncii de la oraș și de la țară, viața a devenit un mare care freacă. Se ovăționează minute în șir pentru partid, pentru conducerea sa, se întonează cîntece patriotice și revoluționare. Astfel se încheie această măreață manifestație populară care a sărbătorit nu numai un act istoric, ci a constituit o expresie a satisfacției față de realizarea celor mai îndrăznețe visuri cu care și pentru poporul muncitor a pornit lupta pentru cucerirea puterii, un legămint de a înfrunța sarcinile trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. Secretarul general al Partidului Comunist Român și ceilalți conducători de partid și de stat se reintorc la sediul Comitetului Central, trecînd din nou prin mijlocul multimei. Din culoarul viu de oameni prin care tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat pășesc se întind mii de prietenoase care flutură buchețe de flori, stegulețe, eșarfe. Asistăm la o emoționantă imagine a indestruștabilei coeziuni statale între partid și popor, a unității moral-politice a întregii națiuni în jurul partidului, a dragostei profunde de care Partidul Comunist Român se bucură în cîndul masei, care în jurul partidului și în jurul conducerii sale se încheie în jurul lui. (Agerpres)

În numele unor incontestabile realizări, mîndri că au fost confirmate și întoșnind tradițiile de luptă glorioasă pentru libertate și progres, poporul român, conștient de partidul comunist, a susținut un impresionant examen social, examenul marii edificării socialiste a patriei.

În numele unor incontestabile realizări, mîndri că au fost confirmate și întoșnind tradițiile de luptă glorioasă pentru libertate și progres, poporul român, conștient de partidul comunist, a susținut un impresionant examen social, examenul marii edificării socialiste a patriei.

În acest loc, la 6 martie 1945, sute de mii de oameni ai muncii din Capitală, de țărani din comuna Bărdăganului, au sărbătorit într-o „demonstrație marelui” — cum scrie presa acelor ani — instaurarea puterii revoluționare democratice a muncitorilor și țăranilor. Pentru prima dată în România, clasa muncitorească și țărănimea aveau rolul hotărît în conducerea țării.

În acest loc, în istoria noastră, ieri, 6 Martie 1970, zeci de mii de oameni ai muncii au ascultat cu emoție cuvîntarea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. De la înalta tribună a Sediului Central, conducătorul partidului și statului nostru a evocat în cuvinte emoționante evenimentele de la începutul anului 1945.

Drumul de la cuvîntul

roștii la înima celor ce-l ascultau era un drum firesc, direct.

Se evoca într-o strălucită sinteză, cu un neștrămutat respect al adevărului, un moment de semnă al noii istorii a României. Oamenii ascultau cu emoție, cu atenție cuvintele evocării și se recunoșteau în rîndurile ei: fie că rememorează un fapt concret din istoria noastră, fie că se desprind dintr-o serie de momente — continuatori ai tradițiilor acelor ani.

Erau, aici, în piață, muncitorii de la „Ușinele”, „23 August” și de la „Griboia” din istoria țării. „Timpuri Noi” și de la „Dacia”, erau elevii și studenții, cadre didactice, oameni de știință, artiști și membri ai gîrșilor muncitorești care au avut un rol însemnat în desfășurarea insurjecției de la 23 August, a evenimentelor ce au urmat.

Se aflau și muncitorii de la „Laromet”-București. Printre ei îl întîlnim pe tehnicianul Nicolae Dan, își amintea cu mîndrie de participarea la acțiunile născute de partidul comunist în timpul furtunoasei lupte de la sfîrșitul lui 1944 și din primăvara lui 1945. Iar semnul unei rîni adînci, făcută de o bandă de reacționari, stăgii ale muncitorilor, cînd, ca muncitor comunist, mergea la școală să-și ajute pe țărani la înfăptuirea reformei agrare. Își considera acum un semn de înălțare. Împreună cu tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzzești, se îndreptase alături de comunistii Ion Georgescu, Jana Tănăsescu, Victoria Ifrim, Sîta Negoiță, de alți numeroși tovarășii de muncă, spre marea piață, pentru a aclama tovarășii lui de muncă ascultau cu interes cuvîntarea secretarului general al partidului. Nu de parte de ei, întîlnim muncitorii de la Combinatul de bumbac nr. 1, în mijlocul cărora este prezent și înaltul mecanic Zaharia Cimpeanu, care, acum 25 de ani, după ce în noaptea de 5/6 martie făcuse de gardă la sediul organizației P.C.R. a fostului Sector IV-rosu din Buzze

viața internațională

TRATATUL DE NEPROLIFERARE — o etapă pe calea dezarmării

O DECLARAȚIE A LUI U THANT

NATIUNILE UNITE — 6 (Agerpres) — Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U Thant, și-a exprimat profundă satisfacție în legătură cu intrarea în vigoare a Tratatului de neproliferare a armelor nucleare, adoptat de Adunarea Generală a O.N.U. în luna iunie 1968. Acest tratat, a subliniat U Thant, reprezintă unul dintre cele mai importante acorduri internaționale în domeniul dezarmării, de la începutul erei nucleare, care servește promovării utilizării în scopuri pacifice a energiei nucleare și colaborării internaționale în acest domeniu. Secretarul general al O.N.U. a relevat, totodată, că Tratatul de neproliferare a armelor nucleare nu este decât o etapă pe calea dezarmării. El a amintit faptul că puterile nucleare, care au ratificat tratatul, au acceptat să continue negocierile în vederea limitării înarmării nucleare, exprimându-și totodată dorința ca tratatul să capete un caracter universal.

IN CONSILIUL DE SECURITATE

Vie dezaprobare a acțiunilor rasiștilor din Rhodesia

NEW YORK 6 (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U. s-a reunit vineri, la cererea Marii Britanii, pentru a examina măsurile ce se impun în urma proclamării „republicii” de către guvernul rasișt din Rhodesia. Reprezentantul britanic, lordul Caradon, a făcut apel ca nici o țară să nu recunoască actualul unilateral al rasiștilor de la Salisbury „nu numai acum, dar nici în viitor”. Lordul Caradon a introdus cu același prilej un proiect de rezoluție prin care cere Consiliului de Securitate să condamne acțiunile ilegale ale regimului rasișt minoritar și să hotărască „ca toate statele membre ale O.N.U. să se abțină de la recunoașterea regimului ilegal sau de la acordarea oricărui fel de asistență acestuia”.

Reprezentantul zambian a calificat proiectul de rezoluție „britanic” ca „extrem de inadecvat”. El a declarat că trebuie să se renunțe la „retorica” și să se treacă la acțiuni practice pentru înăbușarea guvernului rasișt al lui Ian Smith. În același sens s-a pronunțat și reprezentantul statului Burundi.

UN DEZIDERAT AL POPOARELOR, O CERINȚĂ A VIEȚII INTERNAȚIONALE :

Tratatul pentru dezarmare să treacă pe făgașul înfăptuirilor practice

În zilele de ieri au fost publicate considerentele și propunerile în problemele dezarmării, prezentate, din însărcinarea guvernului Republicii Socialiste România, de delegația țării noastre, în sesiunea de joi a Comitetului de la Geneva pentru dezarmare. Poziția și propunerile prezentate constituie o importantă inițiativă de politică externă a României, o contribuție de seamă la cauza dezarmării, în scopul de a se da un puternic impuls actualilor tratative, de a se păși ferm și hotărât pe făgașul înfăptuirilor practice. Această inițiativă a statului român reflectă, cu putere, principiile fundamentale ale politicii externe a României, care, odată cu aspirațiile profunde ale poporului român, preocupărilor de necesitate de edificare a noi orizonturi, manifestă în același timp un înalt spirit de responsabilitate pentru cauza socialismului și a păcii, securității și progresului social în lume, pentru soarta întregii omeniri.

Opinia publică internațională, toate popoarele lumii năzuiesc spre înfăptuirea dezarmării, problema care se pune în zilele noastre cu o acuitate fără precedent, datorită primejdiei pe care o reprezintă armele moderne, precum și „normei risine de milioane materiale și intelectuale pe care o implică înarmarea. Cu toate că în arsenalul statelor s-au acumulat uriașe stocuri de arme nucleare — în stare să distrugă de câteva ori omenirea, să transforme în ruine principalele centre ale producției și culturii — loialtă cu stocuri uriașe de armament chimic, bacteriologic, precum și de așa-zis armament elastic, cursa înarmării continuă să se intensifice și se diversifică. Colosalele sume cheltuite în prezent pentru înarmare, circa 200 miliarde de dolari, sînt o grea încercare pentru programele de dezvoltare ale tuturor statelor.

Reliefând amănăntă permanentă pe care înarmarea o reprezintă pentru viața popoarelor și a însăși civilizației umane, tovarășii Nicolae Ceaușescu a subliniat în cuvintele rostite la marea Adunare populară de ieri: „Este timpul ca toate statele, toate guvernele, toate oamenii politici să gîndească cu cea mai mare răspundere la pericolul care amenință planeta noastră și să acționeze în moduri care să hotărască pentru a se pune capăt înarmării — și în primul rînd pentru distrugerea arma-

Președintele Nasser l-a primit pe ministrul comerțului exterior al României

CAIRO 6 — Correspondentul Agerpres, C. Oprici, transmite: Președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, a primit joi după-amiază pe ministrul comerțului exterior al României, Cornel Burtică, șeful delegației române la lucrările reuniunii Comisiei mixte guvernamentale a Republicii Socialiste România și Republicii Arabe Unite, în cursul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, de sinceritate, au fost discutate o serie de probleme de interes comun, printre care relațiile bilaterale și perspectivele de dezvoltare a acestora. Au asistat, din partea română, Titus Sinu, ambasadorul României la Cairo, iar din cea egipteană, Hassan Abbas Zaki, mi-

Comunicat comun româno-egiptean

Între 2 și 5 martie a avut loc la Cairo reuniunea Comisiei mixte guvernamentale a Republicii Socialiste România și a Republicii Arabe Unite. Cu acest prilej, părțile au examinat, într-un spirit de cordialitate și înțelegere reciprocă, desfășurarea schimburilor comerciale și a relațiilor economice dintre cele două țări și au convenit asupra măsurilor necesare în vederea sporirii și în viitor a acestora. Ca rezultat al convorbirilor, au fost semnate Acordul comercial și de plăți pe o nouă perioadă de cinci ani și Protocolul schimburilor de mărfuri pe perioada 1970—1971. Conform protocolului semnat, volumul schimburilor comerciale dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Unită se va cifra la aproximativ 27 milioane lire sterline, ceea ce reprezintă o creștere de peste 10 la sută la export și de 9 la sută la import în raport cu anul precedent.

În cursul reuniunii, care s-a desfășurat într-un spirit constructiv, delegațiile au examinat, totodată, probleme de cooperare economică între cele două țări, în scopul găsirii unor noi posibilități de cooperare reciproc avantajoasă. O atenție specială a fost acordată celor două obiective industriale în curs de realizare în R.A.U., fabrica de soadă de la Alexandria și complexul de fosfați de la Hamrawein — pentru care partea română furnizează echipamentul și utilajele necesare, părțile căzînd de acord asupra măsurilor necesare în vederea accelerării lucrărilor de construcție. Au fost, de asemenea, examinate posibilitățile de realizare a altor proiecte industriale în cadrul Acordului de cooperare economică și tehnică existent între cele două țări.

32 de organizații franceze cer încetarea războiului dus de S. U. A. în Vietnam

PARIS 6 — Correspondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Un număr de 32 de organizații din Franța, precum și numeroase personalități intrunite la Paris, au adoptat un apel către opinia publică franceză în care subliniază agravarea situației din Vietnam de sud. Forțele S. U. A. — se arată în apel — efectuează zilnic bombardamente masive, răspîndesc sistematic produse toxice și seamănă moartea în rîndul populației. Apelul menționează, de asemenea, extinderea operațiunilor americane în Laos. Semnatarii săi se pronunță pentru intensificarea campaniei în vederea retragerii rapide și complete și necesității de a trage trupele americane din Vietnam de sud și pentru sprijinirea poporului vietnamez în lupta sa pentru independență. În apel, prevăzute diverse măsuri concrete pentru manifestarea solidarității poporului francez cu Vietnamul.

agențiile de presă transmit:

320 de piloți americani capturați în R. D. Vietnam au fost autorizați să corepondeze cu familiile lor din Statele Unite

— a anunțat agenția V.N.A. Aplicînd politica umanitară a guvernului R. D. Vietnam, serviciul nord-vietnamez al poștelor asigură legătura normală între piloții americani capturați și familiile lor din S.U.A. — relevă agenția citată.

Consiliul ministerial al Pieței comune a început vineri, la Bruxelles. Pe ordinea de zi a reuniunii figurează pregătirea tratativelor de aderare a țărilor candidate, viitoare atribuții ale Parlamentului european și elaborarea definitivă a noului regulament de finanțare a C.E.E.

Convorbiri economice vieto-americane. Mihail Nestorov, președintele Prezidiului Consiliului Unional al Camerei de Comerț a U.R.S.S., a primit vineri misiunea comercială americană din statul Delaware, condus de Pierre Dupont, președintele firmei „Dupont Chemical Corporation”. Misiunea americană urmează să aibă o serie de convorbiri cu

reprezentanții ai unor organizații de comerț exterior sovietice și ai Comitetului de stat pentru știință și tehnică, precizează agenția TASS.

După vizita în Iugoslavia a ministrului economiei al R.F.G., Karl Schiller, la Belgrad a fost dat publicității un comunicat în care se arată că în cursul convorbirilor a fost abordată în special chestiuni referitoare la schimburile de mărfuri, liberalizarea comerțului, cooperarea în producția industrială, investiții, credite financiare, probleme referitoare la balanțele de plăți și turism.

Guvernul algerian a anunțat naționalizarea întreprinderilor care se ocupă cu importul produselor confecționate din piele, textile și lemn — s-a anunțat oficial la Alger.

Centenarul societăților culturale românești din Viena

VIENA 6 — Correspondentul Agerpres, P. Stăncescu, transmite: În prezența unui număr de 32 de organizații culturale românești din Viena s-a inaugurat noul sediul al grupului de cetățeni austrieci de origine română. Au luat cuvîntul ing. Virgil Similache, președintele grupului, precum și Ion Dodu Bălan, vicepreședintele al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Înființarea asociațiilor culturale românești din Viena se datorează lui Eminescu, prin ale cărui strădăni, la 5 martie 1870, s-a constituit societatea „România Jună”.

După ce a scos în evidență tradiționalele legături între cultura română și instituțiile culturale din Viena Ion Dodu Bălan a prezentat pe scurt trăsăturile specifice ale culturii românești și a spus că la patrie culturală universale. Vorbitorul a mulțumit autorităților austriece pentru concursul acordat la înființarea noului sediului cultural, menit a fi un mijloc de apropiere între popoarele română și austriacă.

Cooperarea în contextul eforturilor pentru lichidarea subnutriției

GENEVA 6 — Correspondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Participanții la cea de-a 21-a sesiune a Comisiei Națiunilor Unite pentru dezvoltarea socială au început dezbaterile pe tema „Aspecte sociale ale nutriției”. Luînd cuvîntul, delegatul român, Ovidiu Bădina, vicepreședintele al comisiei, a insistat asupra necesității de a se înlătura obstacolele de ordin social din calea ameliorării condițiilor de hrană. În acest context, a spus vorbitorul, o mare importanță trebuie acordată soluțiilor naționale, în ce privește proprietatea asupra mijloacelor de producție, reforma agrară, cooperativizarea agriculturii și cooperarea

în general, introducerea și dezvoltarea științei și tehnicii etc. Problemele nutriției trebuie să-și găsească un loc determinant în cadrul politicilor naționale, în contextul relațiilor lor cu celelalte domenii ale vieții sociale. În elaborarea politicilor naționale în acest domeniu un rol important îl pot juca O.N.U. și instituțiile sale specializate. Cooperarea internațională, bilaterală și multilaterală, în cadrul O.N.U. sau pe alte canale, după subliniat delegatul român — poate stimula îmbunătățirea alimentației în țările aflate în curs de dezvoltare, în condiții conforme principiilor egalității în drepturi între națiuni și ale avantajelor reciproce.

CRIZA DE GUVERN DIN TURCIA PE CALE DE SOLUȚIONARE

PREMIERUL DEMIREL A PREZENTAT LISTA NOULUI GUVERN

ANKARA 6 (Agerpres). — Criza guvernamentală din Turcia, care durează de peste trei săptămîni, pare să se apropie de faza sa finală. Vineri, premierul desemnat Suleyman Demirel a prezentat președintelui republicii lista celor 24 de membri ai noului guvern — care este identică cu cea a guvernului demisionar.

Declarația-program a guvernului va fi prezentată la urma, iar votul parlamentului ar urma să aibă loc vineri viitoare. Președintele Cevdet Sunay a aprobat lista noului guvern.

După cum se știe, criza actuală a

foșt declanșată la 14 februarie, după ce un grup de 41 de deputați, membri ai Partidului dreptății — de guvernămînt — au votat împotriva proiectului de buget pentru anul 1970.

Convorbiri între P. C. Francez și Partidul socialist

PARIS 6. — Correspondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Joi a avut loc la sediul C.C. și P.C. Francez, o primă întâlnire a delegațiilor P.C.F. și Partidului socialist. Delegația Partidului socialist a fost condusă de Alain Savary, prim-secretar, iar cea a P.C.F. de Georges Marchais, secretar general adjuncț. În cursul acestor prime întâlniri, după cum se arată în comunicatul dat publicității, cele două delegații au făcut un schimb de vederi asupra conținutului convorbirilor și au confirmat atașamentul lor față de veredele și spiritul declarației comune din 18 decembrie 1968.

CANDIDATURA LA PIATA COMUNA

temă dominantă a convorbirilor anglo-vest-germane

Comentînd semnificația recentelor vizite la cancelarul Brandt sub raportul evoluției relațiilor anglo-vest-germane, vest-germanul a remarcat intenția reciprocă de a se imprimă acestei vizite un caracter cât mai amical, țînd seama de faptul că este prima „Financial Times”, că „un obiectiv primordial al politicii externe britanice este de a fi în termeni buni cu Germania occidentală”, acest lucru putîndu-i facilita mult dorita alăturare la „comunitatea celor șase”. Alături de cordialitate și-au făcut însă loc destule elemente de prudență diplomatică, cele două părți ferindu-se să se angajeze prea mult în legătură cu problemele majore examinate împreună.

În cursul discuțiilor s-a acordat o anumită precizie situației din Orientul Apropiat, problemelor N.A.T.O., precum și, bineînțeles, mult controversatei teme a candidaturii vest-germane la Piața comună. Această din urmă problemă a fost abordată în lumina intențiilor oficiale

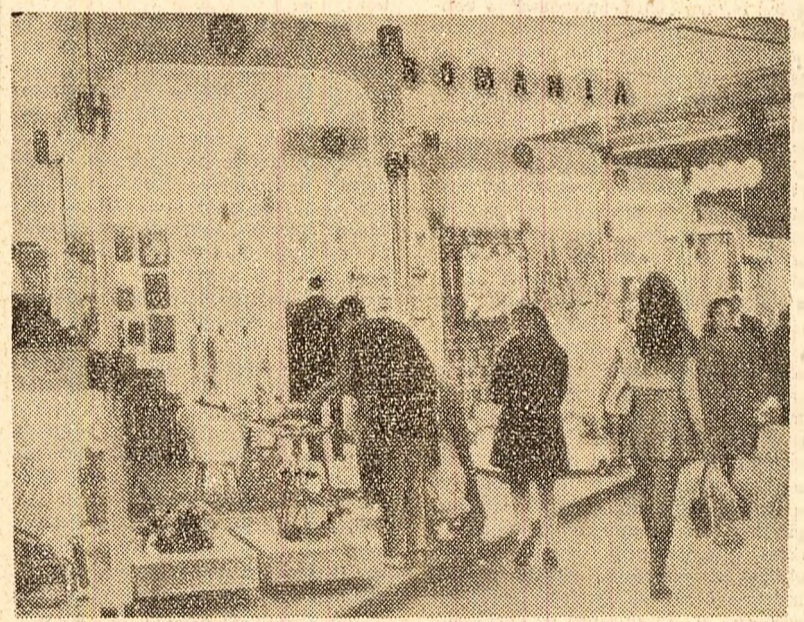
CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

britanice de a asigura Londrei un loc influent în cadrul unei comunități economice vest-germane largite. Promisiunile cancelarului vest-german de a sprijini cererea britanică — problema pe care ziarul britanic le salută cu satisfacție, considerîndu-le a fi rezultatul cel mai important al vizitei — coincid, de altfel, în timp, cu o nouă rundă de negocieri diplomatice la Whitehall-ului. Ombudsadorii britanici — din capitalele țărilor membre ale Pieței comune și ale A.E.L.S. — au fost convocați în Londra pentru a examina împreună cu ministrul de externe britanic chestiunile preliminare negocierilor cu „cei șase”.

Schimburile de vederi Wilson-Brandt au inclus, după relațiile presei, și o detaliată expunere a liniei politice urmate de Bonn în ultimul timp, în contextul general al relațiilor sale cu țările socialiste. Au reținut atenția declarațiile cancelarului Brandt la Asociația presei străine în legătură cu propusa conferință a securității europene — problemă pe care curentele opinii publice o fac să fie tot mai frecvent înscrisă pe agenda întîlnirilor dintre oameni de stat din diverse țări — remarcile făcute cu acest prilej, în sensul că progresul discuțiilor care au loc în prezent între reprezentanții Bonn-ului și reprezentanții unor țări socialiste nu vor putea decît să faciliteze convocarea unei asemenea conferințe.

Un aspect, de alt ordin însă, scos în evidență de observatorii de la Londra, este acordul privind contribuția pe care Bonn-ul ar fi dispus să o aducă pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a unei brigăzi britanice care urmează să fie readusă în Germania occidentală. Brigada a fost, după cum se știe, retrasă cu doi ani în urmă, după deslăzuirea unei scheme.

În general, consensul prevalează în vîntura desfășurată a tratativelor cu C.E.E.

Standul românesc de la expoziția „Comunul ideal” deschisă recent la Londra

ESTE NECESARĂ RESPECTAREA SUVERANITĂȚII ȘI INTEGRITĂȚII LAOSULUI

Declarația C. C. al Frontului Patriotic Laotian

HANOI 6 (Agerpres) — În cursul unei conferințe de presă organizate vineri la Hanoi, Phao Phim Phanchanh, membru al Comitetului Central al Frontului Patriotic din Laos și director al Biroului de informații al F.P.L. din capitala Republicii Democrate Vietnam, a prezentat o declarație în 5 puncte a Comitetului Central al Frontului Patriotic din Laos în legătură cu o soluționare politică a problemei laotiene.

În declarație se arată, printre altele: Toate țările trebuie să respecte suveranitatea, neutralitatea, unitatea și integritatea teritorială a Regatului Laos, potrivit dispozițiilor acordurilor de la Geneva din 1962. Statele Unite trebuie să pună capăt intervenției și agresiunii lor în Laos, să înceteze escaladarea războiului și bombardamentele împotriva teritoriului laotian, să-și retragă toți consilierii, întregul personal militar, armele și materialele de război, să renunțe la întreprinderile bazelor militare din Thailanda și a mercenarilor thailandezi în agresiunea din Laos. S.U.A. trebuie să înceteze să folosească teritoriul Laosului pentru intervenții și agresiuni împotriva altor țări.

În conformitate cu acordurile de la Geneva din 1962, Regatul Laosului se va abține de la participarea la acțiuni militare cu alte țări și nu va

autoriza nici unei țări străine să-și instaleze baze militare sau să introducă trupe și personal militar pe teritoriul său. El va aplica o politică externă de pace și neutralitate, va stabili relațiile cu celelalte țări pe baza principiilor coexistenței pașnice și va accepta ajutorul, neînsoțit de condiții politice, de toate țările. Laosul va respecta independența, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a Regatului Cambodgiei, în cadrul frontierelor sale actuale.

Se prevede respectarea dreptului de organizare de alegeri generale libere și democratice, pentru crearea unei Adunări Naționale, formarea unui guvern democratic de unitate națională, reprezentant adevărat al poporului și al diferitelor grupuri etnice, edificarea Laosului pașnic, independent, neutru, democratic, unificat și prosper.

Unificarea Laosului trebuie să fie realizată prin consultări între partidele politice, pe baza principiului egalității și înțelegerii naționale. În timpul acestei perioade de unificare, nici un partid nu va trebui să folosească forța pentru a exercita influență asupra regiunilor controlate de către altul.